

1) Stawiając usługodawcom mającym siedzibę w innym Państwie Członkowskim i noszącym się z zamiarem delegowania na terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga pracowników będących obywatelami kraju trzeciego wymóg uzyskania indywidualnego zezwolenia na pracę, którego wydanie jest podporządkowane względem związanym z rynkiem pracy lub też stawiając wymóg zezwolenia zbiorowego, które może zostać wydane jedynie w wyjątkowych przypadkach i wtedy, gdy pracownicy byliby związani z przedsiębiorstwem delegującym umowami o pracę na czas nieokreślony od co najmniej sześciu miesięcy przed oddelegowaniem, a także zobowiązując usługodawcę do wystawienia gwarancji bankowej, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim mocy art. 49 WE.

2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 21 października 2004 r.

w sprawie C-477/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 2001/12/WE, 2001/13/WE i 2001/14/WE — Koleje wspólnotowe — Rozwój — Przyznawanie licencji przedsiębiorstwom kolejowym — Alokacja zdolności przepustowej, pobieranie opłat za korzystanie z infrastruktury oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2004/C 300/47)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-477/03, mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom na podstawie art. 226 WE, wniesioną dnia 17 listopada 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Schmidt i W. Wils) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnicy: W.-D. Plessing i M. Lumma), Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet, prezes izby, J.-P. Puissechet i U. Löhmus (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 21 października 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do dostosowania się do: dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/12/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/13/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym oraz dyrektywy Parlamentu Europej-

skiego i Rady 2001/14/WE z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie [korzystanie z] infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa, Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom, które spoczywają na niej na mocy tych dyrektyw.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 7 października 2004 r.

w sprawie C-483/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 2001/12/WE, 2001/13/WE oraz 2001/14/WE — Koleje wspólnotowe — Rozwój — Licencje dla przedsiębiorstw kolejowych — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej, pobieranie opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej i przyznawanie świadectw bezpieczeństwa — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2004/C 300/48)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-483/03, której przedmiotem jest skarga o stwierdzenie uchybienia złożona dnia 19 listopada 2003 r. na podstawie art. 226 WE: Komisja Wspólnot Europejskich, (pełnomocnik: W. Wils) przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnicy: M. Demetriou i K. Manji) Trybunał (szósta izba) w składzie: J.-P. Puissechet pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, S. von Bahr i U. Löhmus (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L.A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 7 października 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Nie przyjmując przepisów o charakterze ustawowym, wykonawczym i administracyjnym, niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/12/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych, dyrektywy 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym oraz dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy tych dyrektyw;

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

podstawie przepisów greckich cytowanych powyżej, nie przekraczającej 7,25 % rocznie od daty niniejszego wyroku do pełnej zapłaty długu;

(¹) Dz.U. C 7 z 10.1.2004.

— od kwoty 111 115,82 Euro w wysokości 4,78 % rocznie od dnia 15 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., w wysokości 6,78 % rocznie od dnia 1 stycznia 2003 r. do daty wydania niniejszego wyroku i w wysokości stawki rocznej stosowanej na podstawie przepisów greckich cytowanych powyżej, nie przekraczającej 7,25 % rocznie od daty niniejszego wyroku do pełnej zapłaty długu.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 5 października 2004 r.

w sprawie C-524/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko G. & E. Gianniotis EPE (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Zwrot wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę — Postępowanie zaoczne)

(2004/C 300/49)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-524/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: D. Triantafyllou i adwokat N. Korogiannakis) przeciwko G. & E. Gianniotis EPE, działającej pod nazwą handlową „Nosokomeio Agia Eleni”, z siedzibą w Pirée (Grecja), mającej za przedmiot skargę w trybie art. 238 WE, wniesioną dnia 16 grudnia 2003 r., Trybunał (czwarta izba), w składzie J. N. Cunha Rodrigues, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca) i K. Schiemann, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 5 października 2004 r. wyrok, zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1) zasądza od G. & E. Gianniotis EPE na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich kwotę 212 010,17 Euro jako należność główną wraz z odsetkami:

— od kwoty 72 136,15 Euro w wysokości 6 % rocznie od dnia 30 września 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., w wysokości 8 % rocznie od dnia 1 stycznia 2003 r. do daty niniejszego wyroku i w wysokości stawki rocznej stosowanej na podstawie przepisów greckich, obecnie art. 3 ust. 2 ustawy 2842/2000 w sprawie zastąpienia drachmy przez Euro, nie przekraczającej 8 % rocznie od daty niniejszego wyroku do pełnej zapłaty długu;

— od kwoty 28 758,20 Euro w wysokości 5,25 % rocznie od dnia 30 listopada 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., w wysokości 7,25 % rocznie od dnia 1 stycznia 2003 r. do daty niniejszego wyroku i w wysokości stawki rocznej stosowanej na

2) G. & E. Gianniotis EPE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 59 z 6.3.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 7 października 2004 r.

w sprawie C-550/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 2001/12/WE, 2001/13/WE oraz 2001/14/WE — Koleje wspólnotowe — Rozwój — Licencje dla przedsiębiorstw kolejowych — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej, pobieranie opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej i przyznawanie świadectw bezpieczeństwa — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2004/C 300/50)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-550/03, której przedmiotem jest skarga o stwierdzenie uchybienia złożona dnia 23 grudnia 2003 r. na podstawie art. 226 WE: Komisja Wspólnot Europejskich, (pełnomocnicy: W. Wils i G. Zavvos) przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnik: N. Dafniou) Trybunał (szósta izba) w składzie: J.-P. Puissochet pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, S. von Bahr i U. Løhmus (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 7 października 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco: